

LA DIFÍCIL IDENTITAT VALENCIANA DEL PRD

¿Quina política?

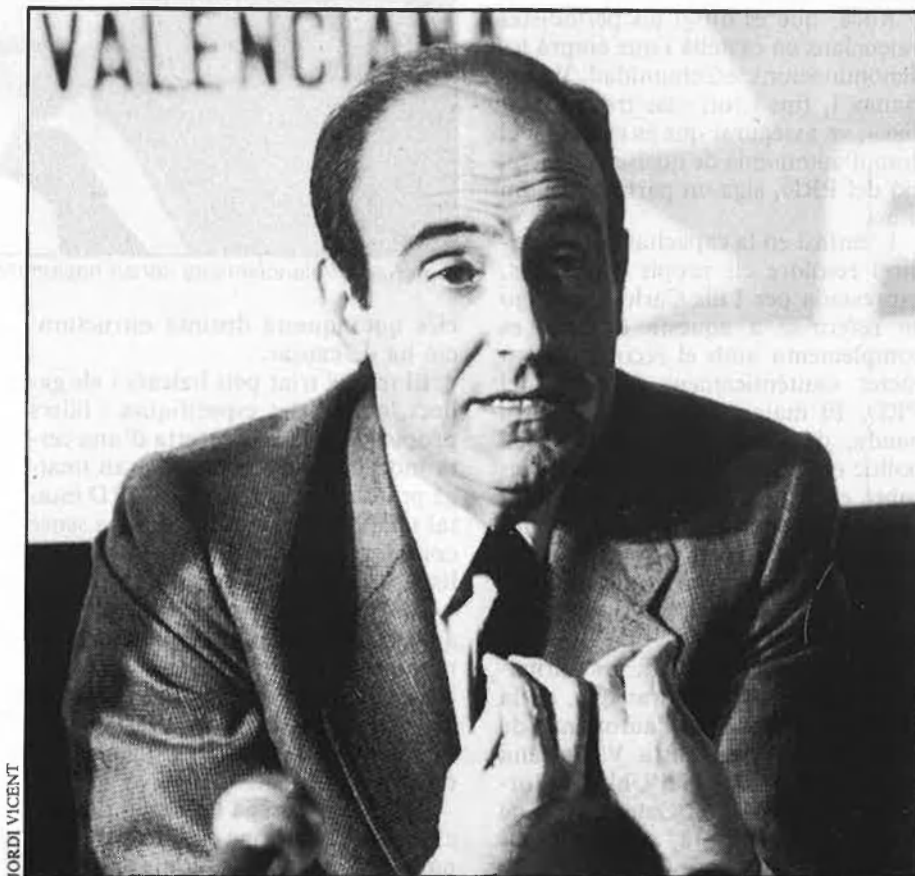
Integrada com a federació del PRD estatal, l'organització valenciana del reformisme posa l'accent en el caràcter liberal i autonomista, però té alguns interrogants al quals donar resposta

A. B.

En el congrés del PRD valencià s'han discutit ponències sobre estratègia política i política institucional; amb això, alguns dirigents del partit han considerat el plantejament d'un profund autonomisme; política econòmica, amb apartats dedicats a l'esbós d'un programa econòmic sobre agricultura, comerç exterior, consum, indústria i petita i mitjana empresa; política social i qualitat de vida, amb temes de salut pública, ensenyament, esport i oci, ordenació del territori, ecologia, infraestructura cultural i sectors marginats; i reglament, amb les normes de funcionament del que queda estructurat com una federació del PRD.

En realitat, poques novetats en relació a la definició política general liberal - modernitzadora - autonomista que vol caracteritzar ideològicament el reformisme. Tampoc el caràcter federal o autònom del partit no ha estat discutit ni ha creat diferències d'interpretació. I això que es tracta d'un

Roca: «El mateix grau d'autonomia que qualsevol partit federat al PRD».

JORDI VICENT

tema que va deixar plantejat José Antonio Perelló en explicar els motius de la seua dimissió, quan reclamà la possibilitat «d'arribar a ser un partit realment valencià, identificat amb la nostra història i les nostres arrels» i quan es lamentà de no ser «ni Coalició Galega ni Unió Mallorquina, per a desgràcia nostra».

Comprovada l'absència posterior

Sant Jordi

Vind de Wenceslao Monerris Rovira Snc.

Fàbrica de Torrons. Casa fundada el 1854

XIXONA • Telèfon (965) 61 00 68

de discussió seriosa sobre la conveniència d'estructurar un partit autònom, aquella intervenció de Perelló sembla el fruit de la voluntat testimonial de qui se'n va. Perquè tots els dirigents reformistes als quals ha plantejat EL TEMPS la qüestió s'han apuntat a la tesi que Miquel Roca exposava en la reunió de premsa celebrada a València en el marc del congrés.

Roca, que es dirigí als periodistes valencians en castellà i que emprà les denominacions «Comunidad Valenciana» i, fins i tot, «las tres provincias», va assegurar que és el mateix el grau d'autonomia de qualsevol federació del PRD, siga un partit autònom o no.

L'èmfasi en la capacitat per a decidir i resoldre els propis problemes, expressada per Luis Carlos Amérigo en referir-se a aquesta qüestió, es complementa amb el record del caràcter «autènticament federal» del PRD. El mateix Roca, que, d'altra banda, demostrà el seu gran nivell polític en les respostes als periodistes sobre els grans temes de l'actualitat política espanyola, s'apressà a puntualitzar el descrèdit de partits teòricament federals, com ara el PSOE, i a reivindicar la sinceritat de l'estructura federal del PRD.

Siga com siga, i malgrat les afirmacions que volen assegurar que, en la pràctica, la capacitat d'autonomia de la Federació Reformista Valenciana no serà menor que la d'Unió Mallorquina o la Coalición Galega, al si de l'operació reformista, a ningú no es poden escapar les profundes diferèn-

JORDI VICENT

Amérigo: «Valencianisme sense nacionalisme».

cies que aquesta distinta estructuració ha de causar.

El model triat pels balears i els gallecs, amb sigles específiques i líders propis, dota la seua oferta d'una certa independència sobre la gran imatge protectora de Roca i del PRD estatal i permet un tipus de política sense complexos, moderadament nacionalista, en el seu territori.

El PRD valencià, per contra, i aquest és un dels principals problemes que haurà de superar, no ha estat des del principi un dels integrants bàsics de l'operació reformista, sinó que n'ha estat una conseqüència del desenvolupament.

A més, arrossega una gran prevenició a les discussions culturals i nacionals valencianes dels últims anys, a la

polèmica catalanisme-anticatalanisme. Una prevenció que pot condicionar greument la seua política si els reformistes valencians no són capaços de situar una posició coherent i intel·ligible. N'és un exemple el fet que, tot just mentre se celebrava a València el congrés, a Alacant tenia lloc una gran manifestació en defensa de l'idioma a la qual el PRD del País Valencià no va donar suport.

Queda en l'aire la pregunta de si és lògic que el PRD valencià se situe, en termes culturals, tan distant de les qüestions polèmiques. I falta veure, en definitiva, com es concreta aquest «valencianisme autèntic, exempt de qualsevol matís nacionalista», que Luis Carlos Amérigo propugna. □

Subscriu-te
per telèfon
331 64 82

Una publicació mensual per a tots els
siquers i les siqueres valencians.
Ara, també als quioscs.

Cada dissabte, a les onze, a Radiocadena
(O.M. 1314), al programa de Toni
Iestre, CAMACUC intervé com a invi-
tat.

CAMACUC

Foryal, S.a.

Formatges de tot Europa

De venda en totes les tendes especialitzades
Quart de Poblet, València